

WYPŁYŃ NA GŁĘBIĘ

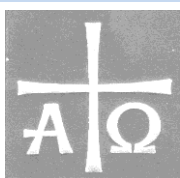
Gazetka parafialna

Par. św. Franciszka, ul. Fr. Ryxa 35, 05-505 Prażmów, tel 22 727 0595;
parafia.prazmow.pl; Nr konta 87 8002 0004 0037 1953 2026 0001

29 NIEDZIELA ZWYKŁA

22 października

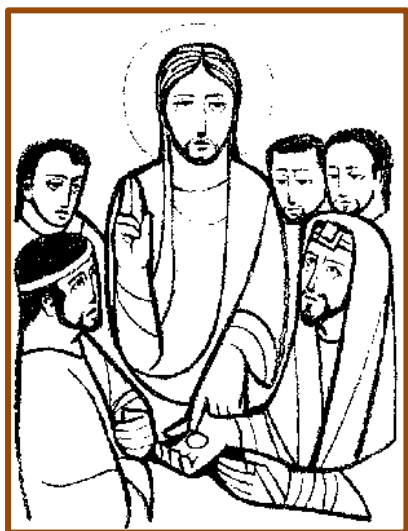
293'17

LITURGIA SŁOWA

Czytanie I: Iz 45,1.4-6 * Ps 96 * Czytanie II: 1Tes 1,1-5b

Ewangelia: Mt 22, 15-21

Faryzeusze odeszli i naradzali się, jak by pochwycić Go w mowie. Posłali więc do Niego swych uczniów razem ze zwolennikami Heroda, aby Mu powiedzieli: Nauczycielu, wiemy, że jesteś prawdomówny i drogi Bożej w prawdzie nauczasz. Na nikim Ci też nie zależy, bo nie oglądasz się na osobę ludzką. Powiedz nam więc, jak Ci się zdaje? Czy wolno płacić podatek Cezarowi, czy nie? Jezus przejrzał ich przewrotność i rzekł: Czemu Mnie wystawiacie na próbę, obłudnicy? Pokażcie Mi monetę podatkową! Przynieśli Mu denara. On ich zapytał: Czyj jest ten obraz i napis? Odpowiedzieli: Cezara. Wówczas rzekł do nich: Oddajcie więc Cezarowi to, co należy do Cezara, a Bogu to, co należy do Boga.

Oto słowo Pańskie

CZY JEST TEN OBRAZ?

W Cesarstwie Rzymskim głównym środkiem płatniczym był denar z wizerunkiem aktualnie panującego cesarza. Dlatego obraz władcy był znany obywatelom nawet w najdalszych prowincjach imperium. Jeśli zwykły człowiek (tak było dawniej i tak jest dzisiaj) narzekał na brak pieniędzy i pragnął posiadać jak najwięcej monet, to jednocześnie w tej tęsknocie za bogactwem zawierała się tęsknota za monarchą. Kto

miał sto wizerunków Cezara był bogatszym od tego, kto zgromadził pięćdziesiąt obrazów władcy. Jak widzimy był to bardzo sprytny chwyt reklamowy, działający na podświadomość każdego mieszkańca Cesarstwa Rzymskiego. W tamtych czasach wartość pieniądza była bezpośrednio powiązana z wartością kruszcu, z którego moneta została wybita. Denar z wizerunkiem Cezara nie należał do jego posiadacza lecz był własnością władcy. Do

dzisiaj tak pozostało, że wartość pieniądza należy do osoby, która go posiada ale sam przedmiot – banknot czy moneta należą do państwa. Oddajcie Bogu to, co należy do Boga” dotyczy właśnie wnętrza człowieka, jego uczciwości i duchowej czystości.

Pan Jezus, stając się człowiekiem, uświęcił nasze codzienne życie: żył w realnych warunkach historycznych i politycznych.

Jak każdy człowiek miał potrzeby materialne, aby żyć. Posługiwał się pieniędzmi, nosił odzienie, jadł posiłki. Ale jednocześnie ukazywał najgłębszy sens naszej godności i prawdziwe bogactwa, które nie z tego świata pochodzą. Nauczał nie tylko słowem ale stylem życia, gdy mówił: „Nie troszczcie się zbytnio o życie, co macie jeść, ani o ciało, czym macie się przyodziać: życie bowiem więcej znaczy niż pokarm, a ciało więcej niż odzienie”. (Łk 12,22-23) Obchodzimy dzisiaj liturgiczne wspomnienie św. Jana Pawła II. Warto przywołać znane wydarzenie, które bardzo trafnie oddaje styl pontyfikatu św. Jana Pawła II. Otóż po pamiętnym konklawe wysłano z Watykanu wielką ciężarówkę, aby przewieźć z Krakowa do Rzymu rzeczy Karola Wojtyły. Okazało się jednak, że poza paroma książkami, osobistymi drobiazgami i zniszczonymi butami nie było innych rzeczy do zabrania z ulicy Franciszkańskiej 3. Można powiedzieć, że kapitalnym komentarzem do dzisiejszej Ewangelii było życie i posługa św. Jana Pawła II. Tak nasz papież komentował omawianą perykopę ewangeliczną: „Jezus nie chciał jednak nigdy zaangażować się w jakiś ruch polityczny i udaremniał wszelkie próby włączenia Go w kwestie i sprawy doczesne. Królestwo, które przyszedł założyć, nie jest z tego świata. Dlatego też tym, którzy chcieli, by zajął stanowisko wobec władzy świeckiej, odpowiedział: „Oddajcie więc Cezarowi to, co należy do Cezara, a Bogu to, co należy do Boga”. Narodowi hebrajskiemu, do którego należał i który

kochał, nie obiecał nigdy wyzwolenia politycznego, oczekiwanego od Mesjasza przez wielu Żydów. Jezus utrzymywał, że przyszedł jako Syn Boży, by ludzkości żyjącej w niewoli grzechu ofiarować wyzwolenie duchowe i powołanie do królestwa Bożego; i że przyszedł, by służyć, a nie by Mu służyło; utrzymywał też, że ci, którzy idą za Nim, a zwłaszcza Apostołowie, nie powinni myśleć o władzy doczesnej, i o panowaniu nad narodami jak władcy ziemscy, lecz powinni być pokornymi sługami wszystkich, podobnie jak ich Pan i Nauczyciel”. (Jan Paweł II, 28 lipca 1993). Ten mąż Boży, który wszystko oddawał Bogu, jednocześnie nie bał się świata i ludzi. Szedł do monarchów i władców, a także do chorych i bezdomnych z tą samą miłością i zbawczym orędziem Dobrej Nowiny. Ojciec Święty nie był pięknoduchem, oderwanym od rzeczywistości. Znał jak nikt inny problemy współczesnego świata i człowieka. Dlatego wołał o miłosierdzie dla wszystkich bez wyjątku. Tak pisał w encyklice „Dives in misericordia: „Wołamy przecież kierując się tą wiarą, nadzieją i miłością, którą Chrystus zaszczerpił w naszych sercach. Jest to równocześnie miłość do Boga, którego człowiek współczesny nieraz tak bardzo oddalił od siebie, uczynił sobie obcym, głosząc na różne sposoby, że jest mu „niepotrzebny”. Jest to więc miłość do Boga, którego obrazę-odepchnięcie przez człowieka współczesnego czujemy głęboko, gotowi wołać wraz z Chrystusem na krzyżu: „Ojcze, przebacz im, bo nie wiedzą, co czynią”

Święty Jan Paweł nie tylko pięknie nauczał, on pięknie żył i realizował to, czego od nas wymagał. Bądźmy wierni Jego nauczaniu i każdego dnia, aż po kres życia, oddawajmy Bogu to, co się Bogu należy.

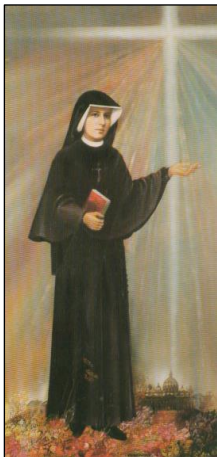
Ks. Proboszcz

CHRZEŚCIJAŃSKI KSZTAŁT PATRIOTYZMU

10. Rola szkoły, Naturalnym wsparciem i sojusznikiem rodziny w kształtowaniu postaw patriotycznych winna być polska szkoła. Doświadczenia historyczne pokazują jak ważny i jak owocny był trud polskich nauczycieli, którzy w kolejnych pokoleniach kształtowali w Polakach postawy dojrzałego patriotyzmu. Ta szczególna misja szkoły, nauczanie młodego pokolenia na temat naszej ojczyzny, jej historii, współczesności, kultury, gospodarki, miejsca w Europie i współczesnym świecie, pozostaje nadal aktualna. Dziś jednak, w dobie tak zwanego społeczeństwa informacyjnego, które zalewa nas coraz większą falą rozmaitych, czasem niesprawdzonych lub uproszczonych wiadomości, wyzwaniem staje się nie tylko dostarczenie informacji, ale także, a może przede wszystkim, umiejętność ich sprawdzania, porządkowania i rozumienia. Ważne jest też zatem, aby w polskiej szkole młodzi Polacy, nie tylko przyswajali sobie wiedzę na temat ojczyzny, lecz coraz bardziej uczyli się również tego, gdzie szukać wartościowych źródeł informacji, jak rozpoznawać prawdziwe autorytety i wartości, jak z szacunkiem dla wielkiego narodowego dorobku, samodzielnie budować prawdziwy obraz polskiej kultury, historii, życia publicznego i wyzwań jakie stają przed Polską, jak być twórczym i kreatywnym, aby dzięki temu w życiu dorosłym aktywnie służyć ojczyźnie. Szkoła jest bowiem także przestrzenią wychowania społecznego, miejscem gdzie w praktyce realizujemy postawy i wartości wyniesione z domu. To w niej uczymy się koleżeństwa, szacunku wobec starszych, pomocy słabszym, współpracy w grupie i szacunku dla myślących inaczej, a więc postaw i wartości, na których opiera się każdy dojrzały patriotyzm.

Przypominając to, wyrażamy przekonanie, że nauczyciele, we współpracy z rodzicami, kompetentnie i z zaangażowaniem nadal kształtować będą tożsamość narodową kolejnych pokoleń Polaków. Wierzymy, że ważną rolę w tym wielkim zadaniu odgrywać będzie szkolna nauka religii, która do wiedzy i postaw społecznych wnosi bezcenny wymiar miłości bliźniego. Mamy wreszcie nadzieję, że władze rządowe i samorządowe tworzyć będą coraz lepsze warunki dla realizacji tej ważnej i odpowiedzialnej misji polskich szkół i nauczycieli. (cdn)

Z DZIENNICZKA ŚW. FAUSTYNY 409-410

Kiedy byłam w pewnej świątyni z jedną siostrą na mszy św., czułam wielkość i majestat Boży, czułam, że świątynia ta jest przesiąknięta Bogiem. Majestat Jego ogarniał mnie; chociaż przeraża; to jednak napępiał mnie spokojem i radością; poznałam, że Jego woli nic się sprzeciwić nie może. O, gdyby dusze wszystkie wiedziały, kto mieszka w świątyniach naszych, to nie byłoby tylu zniewag nieuszanowania w tych miejscach świętych. O wiekuista i niepojęta Miłości, proszę Cię o jedną łaskę, oświeć rozum mój światłem z wysoka, daj mi poznać i cenić wszystkie rzeczy według ich wartości. Największą radość mam w duszy; kiedy poznaję prawdę.

MODLITWA ZA ZMARŁYCH

Boże miłosierny, z tronu Twojej chwały wejrzyj na biedne dusze w czyśćcu cierpiące. Wejrzyj na ich karanie i męki, jakie ponoszą, na łzy, które przed Tobą wylewają. Usłysz ich błagania i jęki, którymi wołają do Ciebie o miłosierdzie. Zmiłuj się nad nimi i odpuść im grzechy. Wspomnij, najłaskawszy Ojcze, na Mękę, którą Twój Syn podjął dla nich. Wspomnij na Krew Przenajświętszą, którą za nich wylał. Wspomnij na gorzką śmierć Jego, którą dla nich podjął i zmiłuj się nad nimi. Za wszystkie ich przewinienia, których się kiedykolwiek dopuściły, ofiaruję Ci przenajświętsze życie i wszystkie czyny Twego najmilszego Syna. Za zaniedbania popełnione w Twojej świętej służbie ofiaruję Ci Jego gorące pragnienia. Za opuszczenie dobrych i zbawiennych spraw ofiaruję Ci nieskończone zasługi Twego Syna. Za wszystkie krzywdy, jakich od nich doznałeś, ofiaruję Ci wszystko, co Ci kiedykolwiek miłego świadczyły. Na koniec za wszystkie męki, które słusznie muszą cierpieć, ofiaruję Ci wszystkie pokuty, posty, czuwania, modlitwy, prace, boleści, Krew i Rany, mękę i Śmierć niewinną, którą z najgorętszej miłości cierpiał za nas najmilszy Twój Syn. Błagam Cię, abyś raczył przyjąć te ukochane dusze do rajskiej szczęśliwości, aby Cię tam wielbiły na wieki. Amen. (św. Gertruda)

Z O G Ł O S Z E Ń

- Dzisiaj nabożeństwo różańcowe o godz. 17¹⁵.
- **Obchodzimy dzisiaj Niedzielę Misyjną** - czyli światowy dzień solidarności w modlitwie i pomocy materialnej misjom. **91. już Tydzień Misyjny** przeżywać będziemy w dniach **22-28 października** pod hasłem: **Idźcie i głoscie**. W niedzielę misyjną w świątyniach przeprowadzana jest zbiórka na Fundusz Solidarności Papieskiego Dzieła Rozkrzewienia Wiary
- Pod chórem wyłożone są kartki na wypominki. Białe – roczne, niebieskie – jednorazowe. **Wypominki roczne** będą przyjmowane w tym tygodniu w kancelarii lub w kościele po różańcu. W przyszłą niedzielę po każdej Mszy w zakrystii. **WYPOMINKI JEDNORAZOWE** (napisane czytelnie) będziemy składać do skarbony pod chórem.
- Rodziców dzieci komunijnych (klas III) zapraszam na spotkanie w czwartek o godz. 18⁰⁰.
- Różaniec dla dzieci w sobotę o godz. 17³⁰. Obecność dzieci komunijnych obowiązkowa.
- Dziękuję grupie parafian za posprzątanie kościoła i proszę o pomoc w przygotowaniu kościoła na przyszłą niedzielę. Sprzątanie w piątek po Różańcu.